

ΔΗΘΘΗΚΗ
 ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ.
 ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

ΕΤΟΣ 1ον
 ΑΡΙΘΜΟΣ 2ος

Τιμάται εις τὸ ἑσωτερικὸν λε-
 πτὰ 15. — Εἰς τὸ ἔξωτερικὸν
 τὸ ἰσὸν τιμον.

Κεφαλληνία, 24 Ὀκτωβρίου 1859.

ΕΝΟΤΗΣ ΕΝ ΟΙΚΙΑΙΔ,

Συγχαίρομεθα τὴν πρώτην γυναίκα, ὅτι τὰ πρῶτα
 πρὸς αὐτὴν ῥιφθέντα ἄνθη ἦσαν εὐοσμότερα ὡς προε-
 γόμενα ἀπὸ κουρείον.

— Ἡ διεύθυνσις, υἱοθετήσασα τὴν ἐκ μητρὸς ὄρφανὴν
 Γίλδαν, καὶ ἀμιλλωμένη περὶ στοργῆς μετὰ τὸν Ῥιγολέ-
 τον, ἔλαβε σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν μητρικὴν πρόνοιαν
 νὰ τῇ ἐτοιμάσῃ κλίνην ἀγωνίας, διὰ νὰ τὴν ἀνυψῶι, εἰ δυ-
 νατὸν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην, τοῦλάχιστον κατὰ τὰς
 τελευταίας τῆς στιγμῆς.

— Κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς Κυριακῆς 11|23 ὀδεύοντος,
 καθ' ἣν αἱ ἐπαρχίαι σας ἀπέστειλον τοὺς ἀντιπροσώπους
 τῶν ὅπως συμφεθεξωσι τῆς διασκεδάσεως, τοῦ κοινοῦ
 ἀπαιτήσαντος δι' ἐπιμόνων κραυγῶν ἐπαναληψὶν τεμαχίου
 τινὸς τοῦ βαρυτόνου, τὸ εὐγενοδοχείον (τὸ ὅποιον θέλει
 πρῶτον καὶ μετὰ δικτατορικῆς προπετείας νὰ σας ἀπερνᾷ
 αὐτὸ καὶ τὰς κατὰ τοῦ γνώμας,) ἠγέρθη ΣΥΣΤΗΜΟΝ ΚΑΙ
 ἔκκαθέρας, ἤθελον εἰς πείσμα τῆς κοινῆς γνώμης καὶ
 μετὰ γένη ἐπαναληψίς, καὶ μάλιστα φωνὴ τῆς κοινῆς
 δικαιολογοῦσα τὸ κίνημά των, προσλθὼν δὴθεν ἐκ συμ-
 παθείας πρὸς τὸν ἐκ λαρυγγύτου πάσχοντα βαρυτόνον,
 ἀποστηρίξουσα τὰ δικαιωμάτα του, ἐρωτῶμεν; μὴ
 πρὸς τὸ εὐγενοδοχείον αὐτεχεροτονήθῃ ὑγειονομείον, προ-
 φανείον ἢ πρακτορείον τῶν ὑποκριτῶν!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΘΥΡΙΟΥ

— Διαχειριστής τραπεζητικού καταστήματος έρευνών το βιβλίον του συναλλαγμάτων, είδε μετ' εκπλήξεως του εις τήν στήλην παρατηρήσεων, καλλιγραφικώς γεγραμμένην, τήν υπό τής πρωταγωνιστρίας μετά τωσαύτης περιπαθείας άδουμένην στροφήν « Caro nome che il mio cuore - festi primo palpitare » όργισθείς δέ, έκραξέ τον κομψόν έπιτετραμένον, και τώ έπαρτήρησε, να γράφη άλλοτε, εις ιδιαιτέρον βιβλίον του, τας ιδιέτερας του πτώσεις, ίνα μη συγχέωνται, με τας του καταστήματος,

— Είναι γνωστόν ότι, εις τὰ κατὰ πρόωτον ήδη έορταζόμενα εν Άθήναις Όλύμπια, έκάστη έλληνική χώρα άποστέλλει τὰ περιεργότερα αύτης, φυσικά ή βιομηχανικά, προϊόντα, ούτως παραδειγ: χ. ή μὲν Ζάκυνθος έστειλε σηρικὰ ύφάσματα, ή Μυτηλήνη έλαίας, ή Χίος Λεμόνια και ή Κεφαλληνία Ληξουριώτες, ευελπιζόμεθα ότι, αν ή εκείσε έπιτροπή θελήση να κρίνη άμερολήπτως, θέλει δώση τὸ βραβείον εις τήν τελευταίαν.

— Ύπενθυμίζομεν εις τινα νεοεθόντα τὸ αρχαίον λόγιον:
« Μήτε δίκην δίκασε πριν άμφοϊν μύθον άκούσης »

Διαμαρτύρησις του Διάβολου — 'Ο Διάβολος διαμαρτύρεται έντόνως κατὰ τής πράξεως του Κυρίου εκείνου οστις ήτε προς ίσολόγησιν παλαιών λογαριασμών, ήτε προς άπόκτησιν κτήματος συνεγγίζοντος με τὰ ιδικά του, έσυκοφάνησε ώς κλέπτας συγγενείς του μη φεισθείς ούδὲ κιν του ώραιου φύλου, ταύτα δέ δότι ήκούσαμεν πολλούς σχολιάζοντας τήν πράξιν, να κραυγάζωσι « θέ να έδαιμονίσθηκε, ο διάβολος βίβια θα τον έβαλε άπάνου να πάη να κάμη τέτοιο πρᾶμμα ».

— Ο Διάβολος απέθηκε τήν ούράν, τούς ούχας και τὰ κέρατα, χαριζόμενος εις τὸ ώραιον φύλον δυστυχῶς όμως αναγκάζεται να τὰ αναλάβη διά να παλαίη με ίσα όπλα προς ότους τον προκαλοῦσι.

— Κατὰ τὸ έσπέρας τής παρελθούσης Κυριακής, τα θεατρικά τηλεσκόπια έπρόσφερον εις τούς άμφοτέρους τὰ αλληκότα άστρονομικόν θέμα Ενό, δοροφόρου, περιστρεφόμενου συγχρόνως, πέ-

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΑΡΧΟΛΟΓΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΩΤΗΡΩΝ

ρις τριῶν, εἰς ἀντίθετον Θέσιν εὑρισκομένων πλανητῶν, καὶ ταῦτα χωρὶς νὰ ἐκκεντρήζητε. Τὰ τοιαῦτα τερατώδη φαινόμενα, δὲν ἀναρκίοντες εἰμὴ εἰς τὸ πλανητικὸν σύστημα τῆς νεωτέρας ἐργολαβίας σας!..

— Κατ' αὐτὰς ἐγενήθη ἐν Ζακύνθῳ τέρας Διφυές, ἄρρενος καὶ θηλέως μετέχον, περιέρχον λίαν διὰ τὴν ἐν αὐτῇ συγχόνησιν ὡσιῶν ἀντιθέτων. Ἢ πείρα καὶ ἡ ἐπιστήμη μᾶς διδάσκουσιν ὅτι, τὰ τοιαῦτα, ὀλιγόβια εἶναι καὶ ἀδρανῆ, καθόσον πᾶσα αὐτῶν ἐνέργεια παρλύεται, ὡς ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν ἑτερονόμων δυναμειῶν, καὶ ὡς ἐκ τοῦτου, οὐδένα φόβον δυνάται νὰ ἐμποιήσῃ τὸ ἐκτρωμα τοῦτο. Πράξουσι δὲ καλῶς οἱ ἀδελφοὶ Ζακύνθιοι, ἂν ἀποστείλουσιν αὐτὸ, εἰς τινὰ ἐκθεσιν, ἂν δὲν προφθάσωσιν εἰς τὰ Ὀλύμπια.

— Ἐρωτῶμεν διατι μισθοδοτοῦντε οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ἐπαρχίου; διὰ νὰ ἐργάζοντε ἢ διὰ νὰ τραγωδῶσι, κύπτοντες ἐξωτῶν παραθύρων;

— Κύριος τίς ἐμέμφθη τὴν ἀποθήκην μου ὡς μὴ περσεχουσάν τι γελοῖον, ἀλλ' αὐτὸς πταίει εἰς τοῦτο, διότι πολλάκις τοῦ ἐπρότεινα νὰ τὸν ἀποθηκεύσῃ καὶ ἀπεποιήθῃ.

— Οἱ ἐπόμενοι στοίχοι μᾶς ἐστάλησαν πρὸς ἀποθήκευσιν.

Εἰς Μήτιν

Μήτι, ὁποῦ πλησίον σου ἦθε' φανεῖ πυγμαῖος

Ὁ Πύργος τῆς Βαξελίης,

Ἀνίσως καὶ σὲ ἤξευρε διέβαινε βεβαίως

Ὁ Εἰρένης, διὰ μέσου σου, τὰ βέβηλα τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ πυραμίδες βέβαια εἶναι ἐπιτομὴ σου,

Καὶ δὲν ἤθελε φαίνονται ἂν ἦσο σὺ πλησίον,

Κι' ἀνίσως εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἐστρέφετ' ἡ κορφή σου

Σ' ἐπὶ θα εἰσεντρίβετο τῶν πλανητῶν τὸ πλοῖον.

Οἱ Ἴταλοὶ πρὸς δύξαν σου ἐν ὄρος στὴν Φωκίδα

Τὸ λέγουν Ὀμοῖόν σου (α).

Ὁ δὲ Τιφεύς, ἂν ἤξευρε τὸ ὕψος τὸ ἴδιόν σου

ΓΑΛΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

(α) Οἱ Ἴταλοὶ τὸν Πικραστὴν λέγουσι Ρατ-πασο.

Κ' ἤθελε τὴν οὐράνιον νὰ ἀναβῆ ἀψίδα,
 Ἦθελ' ἀφίσει Ὀλυμπον καὶ Πήλιον καὶ Οἶτη
 Καὶ τ' ἄλλα—ἀφοῦ ἔφθανε ἴν' ἀναβῆ μὴ μῆτη.

TEATRO CEFALO

Rigoletto.

Il Diavolo fadale alla sua promessa viene umilmente a resciare la sua opinione sulla compagnia.

« Σκοπὸς τῆς μουσικῆς τῆ τοῦ καλοῦ ἐρωτικῆ »
 dice un antico autore di cui mi sfuggì il nome, cioè la musica ha per suo unico scopo l'espressione dell'amabilità sublime, esige dunque creatori, che, dal più al meno approssimar si possano, a fine si divino. La natura prima si prese l'incarico d'inniziareci ne' misteri di quest' arte senza par— essa nulla trascurò onde trasfondercene il gusto nell' anima, per mezzo d' infiniti concerti di voci e d' istrumenti, che ci fa d' ogni parte sentire—Augelli che cantano per eccitare ad emulazione—l' eco che lor risponde si giusto— Mormo— reggiar di ruscelli, flutti del mare, ascendenti e discendenti a cadenza—Qui zeffiri che mollemente spirano fra gli arbo— scelli—Là aquiloni che stridono per le foreste. Ora tutti i venti che sembrano nnirsi a cangiura, o piuttosto concertarsi per la stessa contrarietà de' lor movimenti, e che dopo es— sersi urtati nello spazio, vengono a ripercuotersi sui corpi terrestri, sul montagne, roccie, boschi, valli, colline, pal— lazzi e capanne per far ben risuonar, tutte le parti d' un concerto, e perchè uulla manchi a cotesta magnifica sinfonia si fa pure sentire tra le nuvole, quel bel basso predominante, che volgarmente chiamasi il tuono, e che al certo vi piacerebbe molto se il terror che v' incute non vi impedisse tal volta, di ben apprezzare tutta la maestà della sua espressione—Cessata la tempesta vi annunciarvi la calma) or chi il crederebbe, che essa pure sia una figura musicale? ogni vostro dubbio però cessa, nel consultare l' esperienze del gran Newton, ov' è provato che i sette co-

lori dell' arco celeste, vale a dire il rosso, l' arancio, il giallo il verde, il blue, l' indaco ed il violetto, occupano in esso spazj che sono fra loro nella stessa proporzione degli intervalli de' sette tuoni musicali (V. Newton Ottica p. 104. 177)—Si perdonerà speriamo al Diavolo questa piccola dissertazione trattandosi d' un argomento sì interessante.

In musica dunque la natura ordina, e l' arte eseguisce, i grandi compositori, non sono che sui immitatori— i virtuosi per esser buoni devono esser servi fedeli di cotesti sacerdoti della natura, conformandosi alle regole da loro in generale prescritte, ed esprimendo ne' loro componimenti ciò che si vuole, là, dove si può quel che si vuole—Procuriamo ora di farne alla meglio l' applicazione sopra gl' individui della compagnia senza alcuna pretesa di fare da maestri (la modestia essendosi ita tutta, e da gran tempo al Diavolo, ei deve possederne almeno una buona porzione) ma giudicando da semplici dilettanti e sensisti.

La prima donna Signora Assunta Turchi ha una voce piuttosto robusta ma comune, non si destingue però troppo nè per intelligenza, nè per modulazione— intona abbastanza bene— Le si ascriverebbe a difetto quella sua malaugurata abitudine di seguir la parte melodica con movimenti del corpo e gesti.

Si prenda a cagion d' esempio l' Aria « Caro nome » che è a vero dire il suo quaresimale. In tutte quelle parti di dett aria ch' entrano note d' agilità, la si vede accompagnare, colla testa il motivo, tener sempre la bocca in OU e stender le braccia in atto di disperata risoluzione, per arivar alle note acute—Esegue mediocrementemente le sincopi dopo la prima comune, e non potendo, o non volendo, eseguire l' ultima come dal Verdi fu scritta, cen fa sentire una di sua propria ispirazione, che non le fa troppo onore, non esseudo fra le altre nell' istesso tuono dell' aria.

Come attrice sa bene disimpegnarsi del suo asunto, ed essendo il suo secondo Teatro, il Diavolo può dirle « bella voi e giovine, col tempo L' Impresa risponderebbe Ah! più non dite v' intendo ma »

Il Tenore Sig. Giuseppe Giannini, ha una voce sonora, e memosa ed estesa, scuola buona, ma che dovrebbe esser meglio applicata, poca esperienza.

ΠΡΟΒΗΤΕΙΟΣ
ΑΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Nella ballata «Quest' e quella» non si limita al solo canto, ma cerca ad imitare simultaneamente l'accompagnamento, il che è difetto insoffribile in un cantante. In quelle sue smorzature di canto a i t, in cui procura al certo d'imitar qualche artista perfezionato, non riesce affatto. Bisogna però confessare a suo elogio, che in questa stessa ballata, ci fa sentire un sì hemole si rotondo e si comodo, che veramente incanta. Stia però per amor del Diavolo più attaccato, all'intonazione ed all'unione del concerto, chè non si può digerir facilmente il cozzo prodotto da due tuoni diversi.

Come attore s'immedesima abbastanza col Duca di Mantova.

Il Primo Baritono Sig. F. Sutter è veramente superiore ad ogni elogio, e sfiderebbe qualunque critica, per quanto fastidiosamente minuziosa essa fosse — Che voce ferma, rimbombante e sonora!.. Che intelligenza, e che scuola!.. Come attore senza far torto a nessuno, li sorpassa tutti, e sene distingue da vero artista.

Il Basso Profondo Sig. A. Ortolani possiede bene l'arte, ed ha voce buona, se nonchè sentendolo cantare, uno si accorge eh' egli è Bantono ridotto a basso.

La parte di Sparafucile, non può esser meglio eseguita.

La Comprimaria Sig. a Adelaide Burattini ha una voce, che comparirà speriamo, con maggior vantaggio in altro spartito.

Le va abbastanza bene la parte di Manddalena.

La Seconda donna Sig. Pulchreia Latini, si disimpegna alla meglio, delle sue parti che sono, abbastanza iufime.

Il Diavolo le consiglierebbe di non scollarsi troppo, giacchè in Teatro si va per divertirsi, e non per seguir corsi d'osteologia!!!..

Il Coro potrebbe esser migliore, avete però inteso anche dei peggiori.

Orchestra Direttore Sig. G. Scallamonti, (!!..

Se i buoni suonatori d'arco, un bravo professore di Trombone, se non vi entrassero per vostra disgrazia tre o quattro suonatori, che vi fecero sentire il celebre quartetto, squartato, e la tempesta in anticipazione, essendosi trasportati, colla loro troppo viva immagi-

ΣΑΚΟΒΑΤΕΙΟΝ
ΑΙΜΟΝΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΡΑΧΟΛΙΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΠΕΘΥΡΠΙΟΥ

nazione al temporale, nemmeno il Diavolo, ci rtoverebbe nulla a ridire.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

• Ἦκω νεκρῶν κευθμῶνα στότους πόλας λιπών. •
(Εὐριπ. Ἐκάβη.)

(Συνέχεια βλέπε ἀρθ. 1.)

Ὁ ἰμπιτισμὸς τὸν ὁποῖον ἐξέλεξα ἵνα εἰσέλθω εἰς τὴν κοινωλίαν τῆς Νήσου σας ταύτης, καὶ ὄν ἐπειράθην νὰ καταστήρω ὅσον οἶοντε συμφωνότερον μὲ τὸ πρόσωπον ὅπερ διετραγῶδουν, συνίστατο εἰς στενάς καὶ εὐσχήμους μελάνας ἀναξυρίδας, φαρδῆ καστανόχρουν ἐπενδύτην ἀνακομβωμένον ὥστε μόλις νὰ φαίνεται τὸ ἄνω μέρος ὠχροῦς ὀλοσυρικοῦ ἐσωκαρδίου, ὅπερ πάλιν ἐπέτρεπε λαμπρὰν ἐπίδειξιν πτυχῶν λεπτοῦφάντων καὶ λευκοτάτου ὑποχιτονίου, πάντων κεκοσμημένων διὰ ποικιλοχρόου ἀλύτῶς ἐκ τοῦ λαιμοῦ κρεμωμένης, καταμαρτυρούσης τὴν ἀδιαφιλονίκητον κατοχὴν ὠρολογίου ἀναλόγου. Πῖλος τοῦ αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἐπενδύτου χρώματος, γαλλικοῦ σχήματος ἀμελῶς φερόμενος ἔκλινε μὲ χάριν πρὸς τὸ ἀριστερόν οὖς: ὑποδήματα ἐπιμελῶς ἐμβεβαμμένα καὶ ὑαλίζοντα ὡς κάτοπτρον ἐτελειώνον τὴν παράδοξόν μου στολήν. Ἐκ δύο λεπτοειργασμένων δερματίνων ταινιῶν σταυροειδῶς συναντωμένων εἰς τὸ στήθος καὶ εἰς τὴν ῥάχιν ἐξηρτᾶτο περιγηγητικὴ διόπτρα καὶ ἑλάντιον κινούμενον μετὰ χάριτος εἰς τὴν παραμικρὰν κίνησιν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς καὶ εὐωνύμου πλευρᾶς. Ἐπιπέδι κίτριναί περιχειρίδας ἐκόσμου τὰς χεῖρας μου εἰς τὴν δεξιάν τῶν ὁποίων ἐκράτου μᾶστηγα δι' ἑὺ ἀλλοφρόνως διεσκέδαζον τινάζον δῆθεν τὸν κοινορτόν τῶν ἀναξυρίδων μου.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΝ
ΑΘΗΝΑΝ

Βλέπεις ὅθεν ὅτι συμμορφωθείς κατὰ γράμμα μὲ τὸν γαλλικὸν συρμὸν συνέλεξα ἐνδύματα πνέοντα, οὕτως εἰπεῖν ἄνεσιν καὶ φιλοκαλίαν, καὶ μολονότι παρίστων ἄνδρα μᾶλλον προβεβηκότα οὐδὲν ἠθέλησα νὰ παραμελήσω ἐξ ὧων νέος τοῦ συρμοῦ ἤθελεν ἐνδυθῆ.

Οἱ Ἴταλοὶ τῆς ὀρχήστρας, μὲ τινὰς τῶν φιλαρμονικῶν ἐπορεύθησαν εἰς Ὀμαλᾶ ἵνα, ἐν ὄργανοις, συνοδεύσωσι τὴν Λεϊτανεϊαν· ἤθελε εἰπῆ τις ὅτι ἡ ἐξ ἀνιάτου ἀτροφία· πάσχουσα φιλαρμονική σας, γνωσιμαχοῦσα ὡς πρὸς τὸ προσεγγίζον τέλος τῆς, ἠθέλησε, ἔτι ζῶσα, κατὰ μίμησιν Καρόλου τοῦ Ε'. νὰ ἐξενεχθῆ ἵνα ἐνώσῃ τοὺς ἀδυνάτους μονοτόνους καὶ πανυστάτους ἤχους τῆς, εἰς τὸ νεκρῶσιμον μέλος, ὅπερ οἱ τῆς ὀρχήστρας Ἴταλοὶ ἐφιλοτιμήθησαν νὰ τῆς παιανίσωσιν. Εἰς τὸν διάβολον δέ, δὲν θὰ ἀπομείνῃ εἰμὴ ἡ δόξα, νὰ τῆς ἐκφωνήτῃ τὸ ἐπικήδειον, καὶ νὰ τῆς συνθέσῃ τὸν ἐπιτάριον· μόλις ἀναλάβῃ τῶν ἐντυπίσεων τῆς ἐκφορᾶς!..

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Διαβόλου
ΒΕΛΦΑΓΩΡ.

Ἀποστειλάντες εἰς ἐκάστην τῶν ἀδελφῶν Νήσων καὶ ἄλλοῦ φακέλους τῆς ἀποθήκης μας, συσταίνοντες αὐτούς. Εἰς μῖνος μᾶς ἐπεστράφη ἀνούμωγος. Παρακαλοῦμεν τὸν ἀποστειλάντα νὰ μᾶς εἰδυποιήσῃ, ὅπως τοῦ λοιποῦ ἀποφεύγωμεν ἀνωφελεῖς, φροντίδας. Ἐν τούτοις δὲ εἰδοποιοῦμεν τὰς λοιπὰς ἐπιστασίας ὅσαι ἐκράτησαν καὶ διένειμον τὰ φύλλα μας εἰς συνδρομητὰς, ὅτι ἐν πίστει οὐδένα δεχόμεθα καθὼς καὶ διὰ τοῦ προγράμματός μας γνωστοποιοῦμεν τοῦτο, ἀλλὰ ὅσα φύλλα μείνωσιν τοὺς παρακαλοῦμεν ἢ νὰ διατηρῶσιν ἢ νὰ μᾶς τὰ ἐπιστρέψωσιν, διότι θεωροῦμεν αὐτοὺς ὑπευθύνους, καὶ ὅτι πέμπωμεν αὐτοῖς τινὰς ἀγγελίας διὰ νὰ ἐγγραφῶσιν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μᾶς συνδράμωσι.

Ὁ Ὑπεύθυνος Ἐκδότης ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΛΕΒΑΔΙΤΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ » 1859.